

Parallelsessie 3: De lokale infrastructuur als basis voor energiearmoede aanpakken

Spreker: Jos Nij Bijvank, kwartiermaker Metropool regio Eindhoven Energiebesparing

Aan de derde inspiratiesessie deden zo'n 14 geïnteresseerden mee. Wat speelt er? Enerzijds zijn er de subsidies (SPUK gelden), waarbij veel geld naar gemeenten gaat bedoeld om mensen te helpen met verlagen van de energierekening. Doorlooptijd is tot eind 2024. Daarnaast speelt de NIP-subsidie, vanaf dit voorjaar worden de plannen ingediend tot eind 2023, bedoeld om woningen te verduurzamen. Deze trajecten liggen in elkaars verlengde, beide zijn vooral bedoeld voor mensen met een laag inkomen en in een slechte woning.

Situatie: de Metropool Regio Eindhoven: 21 gemeenten, 30.000 huishoudens leven in energiearmoede. Gezamenlijk hebben zij 18 miljoen euro gekregen vanuit de SPUK om hier wat aan te doen. Vanuit het NIP moeten er 64.000 woningen geïsoleerd worden tot 2030. Gemeenten zijn met deze enorme klus aan de slag gezet en hier soms door overvallen. Ze hebben capaciteit hierop vrijgemaakt of ingehuurd om hiermee aan de slag te gaan.

Vaak zien we dat het geld ingezet wordt bij communicatie- en voorlichtingscampagnes, advies geven voor energiebesparing en gedragsaanpassing. Er zijn energieboxen en vouchers. Het is lastig om te zeggen wat dat oplevert. Sommige gemeenten kiezen voor een witgoedregeling, een sympathieke actie, maar wel heel kostbaar (ongeveer €500 per huishouden). Het doel is natuurlijk het verlagen van de energierekening. Bij koophuizen kun je de schil isoleren. Bij huurders moet je je richten op kleine energiebesparende maatregelen of gedragsverandering. Hierbij moet je wel achter de voordeur komen.

De grootste opgave ligt echter achter de voordeur, en hier worstelen de gemeenten mee. Hoe kom je binnen bij de huishoudens? Wie zet je in? Een woningcorporatie of een energiecoöperatie? Huur je een commerciële marktpartij in? Maak je een combinatie hiervan? Probleem is dat het moeilijk is vorm te geven. Als je wilt opschalen heb je meerdere organisaties nodig. Een gemeente wil dit, maar wie geef je een rol in de uitvoering?

Voorbeeld vanuit gemeente Oisterwijk en gemeente Hilvarenbeek: de gemeente heeft dit vraagstuk uitbesteed aan de lokale energiecoöperatie, die een energiekussersdienst heeft opgezet. Er zijn 13 energiekussers aangenomen die een opleiding kregen en een maatschappelijke vergoeding. We vragen de energiekussers om 2 jaar aan ons verbonden te blijven. Als start van de communicatie met de bewoners, is er een brief (vanuit de gemeente) met een flyer (vanuit de energiecoöperatie gestuurd naar 850 huishoudens, 220 hebben zich direct aangemeld. Hierna volgt een verdere wervingscampagne (bijvoorbeeld huis-aan-huis aanbellen). De energiekussers treffen na een zorgvuldige opname verschillende kleine energiebesparende maatregelen. Daarnaast gaan ze het gesprek aan met bewoners en geven ze een kaart met 10-bespaar tips (gedrag). De ervaring is dat mensen vaak, nadat de maatregelen zijn. Getroffen, open staan voor een gesprek en voor tips.

Belangrijk is dat je betrouwbaar overkomt. De gemeente werkt samen met de energiecoöperatie die hiervoor een aparte stichting heeft opgericht.

Aanbeveling: Voor een goede begeleiding en hulp van bewoners bij het verlagen van de energierekening, maar ook bij andere sociale vraagstukken, is een lokale organisatie/infrastructuur met de juiste deskundigheid zeer wenselijk/noodzakelijk. Bewoners moeten lokaal een bondgenoot hebben als klankbord waar ze hun vragen kunnen stellen, die vertrouwd is en inhoudelijk kan begeleiden. Die naast de inwoner staat. Iemand uit een lokale omgeving.

Vragen/ opmerkingen chat:

Waar moet een LEC in de basis aan voldoen voordat ze dit op kunnen zetten? Je kunt toch ook gewoon aanbellen?

